

Muistutus

Yhdelle Jumalislle Sielulle
 Psymissest alinomaa Rukouksis.

Ensimmäinen Kirsi.

Weis. Kuin: O Jesu Christ s'ä autuden x.

Gmanuel taitwas m'un Jesuren, Pohdut mit-
 nua Ansios wotmal, Sill Moseren Patti
 m'un runnellut on, Ja kyyneleil täyttänne
 silmän, Ah! armahda Jesu myös maailman
 pääl, Kuin minua rundele autuden tiel, Ja
 sano: io Jesus sun holläis.

2. Itkewil silmill maailmaan tulin Waan
 koston siit wahwistuin aias, Niin maailman
 kanssa synnis juorin, Ennen kuin tundont
 heräis, Wastudest mun tarty lapsen tulla,
 Jos tahdon mun Jesuren lapsi olla, Ja se-
 rata Karitsat tian.

3. Paina O Jesu muss kärsimistä, Että
 tämän elämän ehton, Voittaisin katei mun
 wihoillisen, Niinkuin yr wälewä Sanaar,
 Ett' koston tääll' taistellut wiinamäes, Sitte
 weisata saisin Karitsan häis, Jesurell mun
 eloni Herrall.

4. Autuden järjestyks armon aias, On hure-
 skas elämäkertä, Ahdistettuun sielun leposia
 On Jesuren Weren wirta, Jos maailma w-
 ha, kyll Jesus autta, M'ä rukoullen Isä ain
 Pojan lautta, Hän on ain ainoa apun.

5. Salemin Raupung jot' pshäl ombt,
 Mun sielun riemulla täyttä, Ja Jesuren
 We.

2
Wer! mids Golgatafa, M'un fielum welasta
päästä, Banhurikauden Auringo Jesu Christ,
M'a seison nyt murhen kurnelis, Aut' An-
floos turwaan aina.

6. Beltalin ojat m'un Jesuren On ymbä-
rins kiedonut, täällä, Hän pistattin mail-
maad niinkuin mekin, Eihans päiwinä maan
päällä. Waan koska m'un Jesuren duomio
tule, Silloin mond fielu kyll wapiise, Jott'
taadel on Jesuren lambait.

7. O! ihanat wuodet ja armo-päiwät,
Kost' Jesuren Piinaa tääl tutkin, O! ihanat
wiikot ja autuat hetket, Kost' Karitsan ristiä
muistin, Ne hetket m'un eteeni awais tai-
wan, Ne liewitit fielum waittan waitwan,
Jott' Emanuel s'ua kuitän.

8. Jesuren Werisen Saanan alla, M'a it-
sen' nyt kohdastans annan, Ja hänen lau-
pian karmos eteen, M'un puutoren alla
nans kannan, O! Jesu suloinen Ylämiehen,
Pohdut min suruinen sydäminen, Näil wi-
meisil mailman hetkil.

9. Eija ett' Jesus on luwan tulla, ^a Duo-
mitseman koko maan piiri, Hän andapi kul-
lenain töidens jälkeen, Ja lapsens riemuilla
täyttä, Ab! Jesu suloinen Armon Isä Mi-
nulle heikolle woimaa lisa, Ett' Tähtös te-
kisin aina.

10. Te woiiman Engelit eläwäin maall', ^b
Ja palwelewaihet Henget, ^c Sulosset ihmi-
sten Warjat, Jott' Karitsal kutosia laulatt,
Olkat

^a) Matth. 12:41. ^b) Ebr. 1:14. ^c) Ps. 91:11.

3

Olkat m'un Leitsajan isänin maaka, Ett' tiät
sitt yhdes taiwasa, Ain Häändä kiitää isänin.

11. Hesekiel d Propbeta on kirjottanut,
Kuning' taiwan talosa omibi, Juur' kirtas
poiste ja riemun meno, Nul antuil oheruil
maasta: Tämän näki e muinen myös Ste-
phan waina, Kost' Judan Rania händ' ti-
wil sirma, Niin taiwas leimahii aivot.

12. Kristus on Kirkon Opettaja, Hän tai-
wan ilosta puhu, Ja kuinga ne walitut sie-
lut siellä, Ei Jumalan kiitoreen suutu. Nyt
Christityt rakkat m'a muistutan teill, Ett'
rukoilett Jesust, kuin muistan on meit, Kost'
edestäm ristisä rippui.

13. Amos, Herran Propbeta sano: Ett'
Dawidin huone ja maja, f Taas ylösrake-
tan niinkuin enneng; Me meidän sielomme
owat, Jotk' Aldamis langen on kaikki täällä,
Näit Jesus rakensä ristin päällä, Ja lepytti
Isäns wihan.

14. Ellas ollesans tässä elos On wakaistell
sydämell rukoill: Ah! katsokat Taiwan wesi-
lähteit, Hän ilmaist juoremassi estti, g Viel
tulissill Waunuill läri täällä, Kost' temmat-
tin Taiwaseen eläwäldä; Näin Rukous he-
delmän lända.

15. Nainin h Pessen kynneldes wissi, On
Jesurell keltwannut aiwan. Rukouren taut-
ta me kaikki woltam, Mi' itänäns muutta
taltan; Rukous tuo meil uudet Taiwat,
Ku.

* 2

d) Hes. 4: 1, 7. e) Ap. T. 7: 56. f) Amos
5: 11. g) 2 Kuning. 6: 3: 11. h) Luc. 7: 12.

Rukous kiewittä kaitti waitwat! Siks ru-
koillam ahkerast aina.

16. Näin nöyrä rukous Herran edes On,
voimaa ja hedelmiä täynnäs, Moses hän
muinen niin kauvan rukoill' Ett' wäsi ja
langeis maahan, Hän rukoill' niin kauvan
ett' langeis maahan: Ntin pitä Jesust rukoil-
daman, Sitt' wasta on rukous kuulut.

17. Ei se ol' niin kewä autuar tulla, Kuin
muutamat puhuwat siitä, Wanhurskas wa-
pisee armon liitos, Ett' ustiasti horjasta tah-
to. Jos joku tääll' pahasa erä-maasa, On
yhdenkin hetken paits Jesusta, Niin Engelit
itkewät Taitwaas.

18. Mikodemus: Jesureld kysyi muinen,
Mikä autuus ja elämä seiso? Käändyy ja
palat' hänen Jesus kätti, Ja lapsesi jällens
tulla. Ei tahdo nyt kukan lapsi olla, Waan
kattill' on mielti autuar tulla, Ah ei! ilman
parannusta.

19. Taborin vuorell' on hywä olla, Sill
Jesus on kirkkana siellä, Waan mengön en-
sist jokainen yrtitarhaan, Ja sitten Golgatan
vuorel, Mä vimmarran surun ja murhen
päiwät, Joiden läpits Jumalan lapset käy-
wät, Sisäll' Isän Kunnian Taitwaan.

20. Yr Eremiti on myys nähnyt, Kuing'
yhten hetken' ja tiiman, Kolm' kymmend' tu-
hat ihmisten sielu On Herran duomioll tul-
lut, Joist kati sielu waan autuar tuli, Muut
katt kadoturen duomion kuulit, Ja sytät-
tin kuoleman kuoppaan.

5

21. Taitowallinen Isä mun kunnian Her-
ra, Alla duomiot tän muu kansan, Sill' si-
nua palwelen tästä lähin S'ä olet mull an-
tuden ansain'. M'ä itken huikasti nyt Jere-
mian kanssa: Ah! Jesu, Ah! Jesu nyt ar-
mois ota; Jo pelwosta ratti raukeen.

22. Väretoin on S'un laupundes, O! Je-
su Kunnan Herra; S'ä Wotton Ruhtinas
Israelis, Et' syndiset enä S'ull telpa, Näin
Ehrisittyt rakkat on Jesus huutan: Tullat
nyt sisälle Baldakundaan, Jok' walmistett
on katurill sieluil.

23. Sentähden mahdamme rohkeasti siis
Armo Istuimes twgö lända, S'ä Elämän
Tie Jesu Christ, Kuin syndim laick' marokt
täällä, Ah! aurem ehdi, rukoulem wiesist,
Alla kuowu meik' suurist syndisist, Waan
saata Kaanan Maalle.

24. Ewangeliumin k saarnan kautta Me
peria taidamme Taitwaan; Aut Jesu ett'
päässim Pain alda, Joka meit peljättä al-
wan, Sill nuoruden synnit meill muistos
owat, Waan kuitengin Jesuren Werit Haa-
wat, Meit' niistä pelasta taita.

25. Nyt täsä m'un sielun armon tilas,
M'ä Jesuren Kuolemaan turwaan; Et muual
ol' apu eit' lohduitusta, Eht' en m'ä wiel to-
tiseft usko; S'ä epäusko mit minua wat-
wat? Sill' katurwain sieluin on Isä Tai-
waas. Ah! Jesu m'un uskoni wahwist.

26. Ei ole nyt kyynelet silmis enä, Ne
Jesun Werelläs muuttan, Nyt ljankei-
k) Matth. 9: 2. Eifer

Ellex' riemutittar, Kuita luwan on omasta
suustans: Ett' udesa Salemin Kaupungi-
sa, Hän tahtopi kennelet ilor muutta, Ja
laicki ne poles vyhti.

27. Selgathas Jesus m'un wisseitti, Ett'
synnin welasta pääsin. Mut Jesu ett' eläe
sin tabos jälken, M'un elon ehtoön asti,
Ett' kuollon lauri' kullisin kunnia: siaan,
M'un Taimallisen Iän maahan: Sita
nöbräst rukollen Sulda.

28. Riemust ja tulewast Taiwan ilost
M'a ratti riemuista mahdan, Tääl häwäi-
sint, pilkaa, m'a kärsiin paljo, Waan sie-
lun siell' kunnias hohata: M'a Jesusta kii-
tän sitt harpu kädes, Eht' helpa tyll olen
maikman edes: Näin Jumal oimans korja.

29. Basunan änen me kaikki kuulem', Kosk'
Herran Duomios tullan, Ne waltitut oi-
kiall' puolell' Iän Sitt Palmu kässä sei-
so, O! ihanat ihmisten Pappi wainat, Kuning'
kaunist te täsä nyt laulaa taidatt', Juur
heljäll' nußill' kielill.

30. M'a Halleluja welsat mahdan, Nyt
tänä autuden päiwän, Sill' Jesus mun
ruokki ain taiwan mannall, Ja syndini an-
der anda, Etis kiitos sull' suloinen sielun
Ykä, Joka ett' minua koskan hylkä, Waan
wahwistat Elämän Leiwäll. Amen.

Toinen Wirs.

Waarottus ahteruteen, (wiimeissinä Ihmisen
Bojan päiwinä) uskon ja rakkauden har-
joittamisessa. Wels.

W. I. Ah! surutoin kossas syvästä laulat, **x.**
 Ah! nostat sielut ylös synnin suosta; Ei
 sillä tavall taitwan tietä juosta. Ah
 nostat! nostat! aika on jo tull; Wai etkös
 tahdo nyrkän synnill kuoll.

2. Jesuren Kuollo ei ol' hyödyllinen, Niin-
 lauwau kuin s'un mieles luonollinen Sin-
 ne tänn aina sua raatele, Jos ett' s'ä har-
 tast armoa etseille.

3. Ah! sielu parka lampus on jo sam-
 mun, Ellet s'ä wirko nuteen hengen ha-
 luun, Waan mielelläs toll atna etsellet,
 Mist jongun wäärän ilon löytänet.

4. Ja sinä raukea olet vielä perät Juur-
 onduwainen, ellei Herra herät, Ja peljät
 sinua oikein waiwaman, Christusta belia-
 list eroittaman.

5. Ehtä s'ull murehtin joku walo olis,
 Niin et s'ä kuiteng koko armo enois, Juur-
 sulast armost Herran Jesuren, Jong täh-
 den mones siteis psyrnet.

6. M'ä rukoulen sinua Herra Jesu, Ah!
 armahd', walais, missä oiklat nistut Olle?
 s'un kallist siemen pellostas, Ah! karsahd'
 kuiteng' wiheleästyttä.

7. Kynnelis Jesu edessä nyt seison; Ar-
 mahda sieluan, kuin mones reijus Wael-
 da, ilman yhtän totuutta, Ah Jesu! Jesu
 minua wirmota.

8. Kats ettei Herran pelko sulda puntu,
 Kest' ets s'ä itsees vielä perät wuntu, Ett'
 wanha perind' makaa sydämes 1), Se
 1) 1 Mos. kirj. 8: 21. saa.

saastutta laikk' sielun rimen.

9. Muutt' joka hartasti Jeesus aina etsii,
Ja lähte ulos pönsyden pästist, Se omi
Herran jäsen elävä, Se hywin elämäns
on päättävä.

10. Se viimein iloon tiankaistisehen,
ntin tiedän kuin yr wiisas Nestsolainen,
Jong' lampu maailmas on palanut, Ei
koston silmäns uneen painanut.

11. Katso jos waattes ovat puhdistetut,
Karitsan Weres m aina nudistetut? Se
ora tuore wiinapuu on, Sentähden pyri
ettes lang' kuollon.

12. Tul' Herra Jesu n) wälewundes kan-
sa, Tul' rakas Ylkä sinun duomios kan-
sa, Ah kuule! kuule suuri Jumala, Ah!
ole nytkin vielä Auttaja.

13. Ah! walats nimmäärren ja myös
mielen Ah! perka sydämen ja awa kielen,
S'nn Nimeäs ain laickis kiittämän, Ah!
auta et jo alan kiittämän.

14. Jeesuren tulo kenen walmia löytä?
Ah! sielu älä end welka tärtä, Waan ru-
koill' hartasti walistusta mutt', Ilman s'nn
sydämmes ei koston muut.

15. Ah Jesu! Jesu herät minä wastindest,
Ja anna walo armost suurest nudesta Aut
etten end langeis sinust pois, Waan ett'
ain' sielun sinust wolman jois.

16. Tul' Jesu nyt myös herättämään
laicki, Ja walwomahan herätettyi waadi

Tän

m) Ilmest. Kirj. 7: 14. n) Ilmest. l. 22: 20.

Säntä S'un salis joukoll walituill; Wot-
etten nytkän wiela taida tull.

17. S'un tygös Jesu, rackandes undes;
Ja halot' sinua hengen palawundes; Maa-
han sentähden kaicki järjen työ, S'un ar-
mos tähden kokonans nyt lyö.

18. Ja walais silmän walol aivan u-
del, Ab! Jesu nytkin wiela äändän kuul-
del, Tul' wäkerundes kanssa, sielut lyö: Ett'
näkisitt kuina' pimeä omhi yö.

19. Eits Herra minua wahwan pida
aina, Etten elämän enä synnill' laina. Ab!
Jesu wahwist hamaan loppuun ast', Ett'
pelastetur tul'sin kuolemast.

20. Ab! kuinga suurt ilo taitwas liene,
Eit' se haluan sinne nytkän wiene. Ab!
Jesu auta piinas tähden nyt, Etten täste-
des enä Sieluan myy.

Kolmas Wirsi.

Wess. lwin: Armon Piiton Ergell, 2c.
Armo m'da nyt kerjälän, Että Piinas We-
rinen, Weis m'un surkian puhdistas;
Ei koston omast ansioista.

2. Kossa Hengä sommu pois, Silloin
peha luond' olis Walmis surmaan wetä-
mään, Karmoon makkas tekemään o).

3. M'da malan nyt synnisa, Hengellises
luol.

o) Esai. 3: 29.

kuollolla, Ah! en Jesu hellitä, Jesu! Jesu
lammittä.

4. Jesu rewi yttinen, Konna kslmä syda-
men, Saata autuax synneistän, Beres woi-
ma anna tänn'.

5. Piirit sielun armossas, Hengen ha-
luun woinallas, Kadonnutta lammasta
Etst plös korwesta.

6. Wedä plös syndisit, Pangenmutta Zio-
nit Raken, sanas neiteellä, Etten pyy-
däts estellä. p)

7. Ei ol' oma hurstaus, Koston synnist
velastus, Palta ombi kadotus, Synnin
tähden hirmuisus.

8. Jesu armahd' synnistä, Jesu rukoil
edestän Pyhä Hengt Jesu Christ, Belast
synnin babelist.

9. Jesu kuorman kewitä, Baba tundon
selitä, Beres woinmaa nyt balan, Suo
ettän täst wiel palan.

10. Suo S'un Uikos käsitän, Hengen
walos omistan: Tunnon haawat parataan,
Kost' Jesus käsitetän.

11. Zion waikkast walitta, Ellet armo
hallitse: Surkia ombi tilan myös, Ellex
ole armon tñös,

12. Uusi luondo Christures, Undesa kuu-
llaisudes, Pönty Hengen walo uus, Waan
ei järjen sekoitus.

13. Ilman Isän q) wetämist, Ei ole
odotta-

p) Luc. 11: 18. q) Joh. 6: 44.

edottamist, Osallisutt' Jesures, Et rawin-
dot Sielulles.

14. Amen! Kittos loppumat, Kunnia
suuri taufomat, Herra r) minna armah-
da, Etten Sieluan kadota.

r) Matth. 15: 22.

Wafasa, prändättn Pondicerin Kirjan.
Brändisä 1802.